

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/132/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714203254
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5714203254.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej, sudcov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: C. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX/XX, XXX XX D., v konaní o zaplatenie sumy 6.271,23 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 7C/213/2014-63 zo dňa 13. 10. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Okresného súdu Martin č. k. 7C/213/2014-63 zo dňa 13. 10. 2014 vo výroku, ktorým súd návrh navrhovateľa vo zvyšku zamietol a vo výroku o trovách konania potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Vo zvyšnej časti výroku, v ktorej súd návrhu navrhovateľa v časti vyhovel a súčasne rozhodol o povinnosti odporcu splácať dlh navrhovateľovi v splátkach, pričom určil výšku a podmienky zročnosti tohto dlhu, zostáva rozsudok Okresného súdu Okresného súdu Martin č. k. 7C/213/2014-63 zo dňa 13. 10. 2014 n e d o t k n u t ý .

Odvolací súd n a r i a d' u j e prvostupňovému súdu opravu napadnutého rozsudku, a to tak, že správne označenie navrhovateľa v jeho záhlaví má znieť:

EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803.

Odvolací súd n a r i a d' u j e prvostupňovému súdu opravu napadnutého rozsudku, a to tak, že správne označenie právneho zástupcu navrhovateľa v jeho záhlaví má znieť:

TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 5.507,85 Eur, úrok z omeškania za obdobie od 21.03.2011 do 11.08.2013 v sume 227,56 Eur a ďalej 8,5% ročný úrok z omeškania zo sumy 5.507,85 Eur od 12.08.2013 až do zaplatenia a uhradiť trovy konania vo výške 1.560,80 Eur, a to všetko na označený

účet s tým, že zároveň povolil odporcovi splácať uvedený dlh po 100,00 Eur mesačne počínajúc dňom 01.11.2014, vždy do každého 20. dňa v mesiaci s tým, že najskôr bude splácaná istina. V prípade nezaplatenia jednej splátky sa stáva zročný celý dlh. Vo zvyšku návrh navrhovateľa podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. zamietol z dôvodu premlčania časti nároku uplatneného žalobou.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že odvolací súd jeho návrhu v celom rozsahu vyhovie.

Uviedol, že nesúhlasí s aplikáciou ustanovení Občianskeho zákonníka na prejednávajúcu vec, nakoľko na otázku premlčania mal okresný súd použiť pravidlá formulované v Obchodnom zákonníku. Právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavrel zmluvu o úvere dňa 22.03.2007. V období do 31.12.2007 sa ustanovenia § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v ôsmej časti Občianskeho zákonníka, ako aj na zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka. V dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ust. § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka. Novelizovaným ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01.01.2008 a neposudzujú sa podľa neho ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred 01.01.2008. To znamená, že pokiaľ pred 01.01.2008 bola uzavretá zmluva o úvere, kde bol dlžník spotrebiteľom, tak nie je možné práva a povinnosti vzniknuté pred 01.01.2008 z tejto zmluvy posudzovať podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. Právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 01.01.2008 sa spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Na podporu tejto argumentácie odvolateľ poukázal na niektoré súdne rozhodnutia. Odvolateľ tiež nesúhlasil s aplikáciou ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré nadobudlo účinnosť až po začatí tohto súdneho konania. Jeho aplikáciou došlo k porušeniu ústavného princípu právnej istoty.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 2 písm. a) O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok v zamietajúcom výroku a v závislom výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. V časti nenapadnutej odvolaním zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o čiastočné zamietnutie návrhu. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné poukázať na skutočnosť, že v predmetnej veci bol zo strany navrhovateľa uplatnený nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Na uvedenom závere nemení nič fakt, že účastníci uzavreli úverovú zmluvu podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Z ust. § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom totiž vyplýva, že spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. V zmysle uvedeného potom neboli dôvodné námietky odvolateľa, ktorý nepovažoval dotknutú zmluvu za podliehajúcu ochranným ustanoveniam spotrebiteľského práva.

Aj v prípade, že úver je absolútnym obchodom a že naň majú dopadať ustanovenia Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy, v predmetnej veci ide o spotrebiteľskú

zmluvu, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a nepochybne aj ochrannými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Ide o vzťah medzi dodávateľom - obchodníkom a spotrebiteľom, a teda ide o typický občianskoprávny vzťah.

V prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva je dôvodné aplikovať právnú úpravu o občianskych právach, a nie podnikateľské právo (rozsudok Najvyššieho súdu SR vo veci 5 MCdo 20/2009). Prípadné použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva na spotrebiteľský právny vzťah, a to aj pokiaľ ide o otázku premlčania, predstavuje zhoršenie postavenia spotrebiteľa.

S účinnosťou zákona č. 150/2004 Z. z. (01.01.2004) došlo k zásadnej zmene spotrebiteľského práva. Nevýhodnejšie zmluvné klauzuly oproti zneniu Občianskeho zákonníka sa dostali do rozporu s jeho novým ust. § 54 ods. 1, podľa ktorého „spotrebiteľovi sa ani inak nesmie zhoršiť jeho postavenie“. Použitie nevýhodnejšieho podnikateľského práva a nie občianskeho práva na spotrebiteľský právny vzťah vrátane premlčania predstavuje takéto zhoršenie postavenia spotrebiteľa.

Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy, dvojaká právna úprava zmluvných pokút a pod). Aplikáčna prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 01.01.1992), avšak niet rozumného dôvodu na konštatovanie, že na plynutie času a jeho dôsledky vrátane premlčania v typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi biznismenmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre spotrebiteľov výhodnejšia. Odvolací súd preto odmietol názor navrhovateľa, podľa ktorého na predmetnú spotrebiteľskú vec nedopadá právna úprava občianskeho práva, ale obchodného práva. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ uplatnil v konaní premlčané právo, bolo plne v súlade s právnou úpravou Občianskeho zákonníka zamietnuť jeho návrh. Uvedené závery prijal Krajský súd v Prešove v rozsudku č. k. 6Co/81/2012-279 zo dňa 14.02.2013, ktoré rozhodnutie bolo napadnuté ústavnou sťažnosťou. Následne Ústavný súd v uznesení I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19.06.2013 predmetnú sťažnosť odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť a uzavrel, že „nezistil možnosť porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru rozsudkom krajského súdu“.

Na základe uvedeného považoval krajský súd postup okresného súdu, ktorý na účely posúdenia premlčania uplatneného nároku použil občianskoprávnu úpravu, za správny.

V súvislosti s odvolacou námietkou o nemožnosti aplikácie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 102/2014 Z. z. odvolací súd uvádza, že ochrana spotrebiteľa vyžaduje ingerenciu inštitútov práva materiálneho i procesného, súkromného i verejného. Práve oblasť spotrebiteľských vzťahov je charakteristická prelínaním sa právnych úprav z oblasti hmotnoprávnej a procesnej, tvorí akési pomyselné „spojivo“ medzi právom verejným a súkromným. Právna úprava je zahrnutá ako v inštitútoch zaradených do Občianskeho zákonníka, tak do Občianskeho súdneho poriadku, rovnako ako do osobitných zákonov upravujúcich parciálne otázky ochrany spotrebiteľa, ako aj do Exekučného poriadku.

O povahe právnej normy nerozhoduje formálne kritérium zaradenia právnej normy do právneho predpisu, ale charakter právnych vzťahov, ktoré táto právna norma reguluje. Ak právna norma reguluje vzájomné subjektívne práva a povinnosti svojich adresátov priamo, nesprostredkovane súdnym zásahom, pôjde o normu hmotnoprávnu. Procesné právo naopak stelesňuje všetky tie normy, ktoré regulujú ľudské správanie v konaní zameranom na poskytovanie súdnej ochrany pred súdnymi orgánmi.

Ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa normuje predovšetkým procesnú činnosť orgánu rozhodujúceho o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy a má preto charakter procesnoprávny. Týmto orgánom je najmä súd, čo vyplýva jasne a nepochybne z odvolávky normatívneho textu na premlčanie vo význame prekážky žalovateľnosti uplatneného subjektívneho práva. Na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že zákonodarca použil v citovanej norme pojem premlčanie, ktoré je upravené v hmotnoprávných predpisoch. Použil ho totiž v kontexte s prihliadaním na skutočnosť, ktoré bránia priznať plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy. Plnenie sa nepriznáva inak ako autoritatívnym deklaratórnym

rozsudčným výrokom súdu - nemožno „priznať“ plnenie v hmotnoprávnom vzťahu, už len z toho dôvodu, že v súkromnoprávnych vzťahoch majú subjekty rovné postavenie (jeden druhému nič „nepriznáva“ z pozície autority, ako je to pri verejnoprávnych vzťahoch). Priznáva sa jednoznačne ochrana ohrozenému alebo porušenému subjektívnemu právu, čo je nepochybne a zrejme úloha civilného práva procesného. Ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa upravuje postup súdu, a preto sa má aplikovať režimom okamžitej aplikability procesných noriem, t.j. na všetky prípady v čase rozhodovania. Z tohto dôvodu nebolo zavedené ani osobitné prechodné ustanovenie, ktoré by účinky posúvalo na veci rozhodované po účinnosti predmetnej právnej úpravy, keďže vo všeobecnosti platí, že procesná norma sa má použiť od momentu jej účinnosti, a to aj na už začaté konania. Pokiaľ teda okresný súd pri rozhodovaní v súdnej veci aplikoval nové ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, jeho postup bol správny a preto neporušil žiadne z procesných práv navrhovateľa.

Pre úplnosť sa tiež žiada dodať, že v prípade podania žaloby vo vzťahu k premlčanej pohľadávke mohol navrhovateľ počítat' so situáciou, že druhá procesná strana eventuálne vznesenie námietku premlčania; pokiaľ na dané premlčanie prihladol podľa zákona súd, jednalo sa o rovnocenný úkon, akoby námietku premlčania vzniesol samotný účastník.

Na základe konštatovaného odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal v prejednávanej veci dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom realizáciu ich procesných práv a nadväzne zákonným spôsobom vyhodnotil tak procesnú aktivitu účastníkov konania, ako aj meritum veci. Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 157 ods. 2 O.s.p. aj správne a presvedčivo odôvodnil.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy, ktoré mu v súvislosti s týmto konaním vznikli. Keďže si odporca náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a z obsahu spisu mu vznik trov tohto odvolacieho konania ani nevyplýva, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Zároveň odvolací súd postupom podľa ust. § 222 ods. 3 O.s.p. nariadil prvostupňovému súdu opravu napadnutého rozsudku v jeho záhlaví, v ktorom je zrejma nesprávnosť, nakoľko je v ňom uvedená nesprávna adresa sídla navrhovateľa a jeho právneho zástupcu a absentuje v ňom i ich IČO. S účinnosťou od 03.10.2013 došlo totiž ku zmene sídla navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, ktorí sú v žalobe zo dňa 14.03.2014 označení aktuálnymi údajmi aj s uvedením ich IČO.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.